

и грѣшни работы, той са обезсрами и обезстраши отъ туй, и захвана колко-то растеше поголѣмы работы да кради, додѣто найподирѣ го уловихж, и осдѣнь отъ законы-тѣ като злодѣецъ, наказахъ го съсъ обѣсваніе.

Може еще дѣца-та да не иматъ за грѣшно и да не ги изобличява совѣсть за туй дѣто по нѣкога скрышемъ поземнуватъ туйцакъ онуйцакъ отъ дома си, като сякатъ че тие са тѣхны работы. Но тие са излѣганы и въ туй, защо-то, додѣто са живы родителитѣ, дѣца-та нематъ никоя си своя собственность. За туй колко-то е грѣшно и безчестно да краде нѣкой отъ чужды кѫщи, толкози и отъ бащината си кѫща.

И не токо туй дѣто отъ сѣка кражба трѣба да са въздѣржамы, но еще не трѣба нито намѣрено нѣщо да задѣржамы, и да го не обаждамы на ступаны тѣ му, нито инакъ да потормиствамы нѣщо чуждо; защо то и тѣй и инакъ обиждамы другого въ стяжанія та му.

И тѣй, кога че намѣримъ нѣщо, или другой нѣкой ни го даде, и го знаймы добрѣ че е людско, наша длѣжностъ е да избродимъ ступанина му и да му го дадемъ; защо то инакъ го обиждамы.

И за да не са простирамы да говоримъ на дѣлго, ще кажемъ че никога не трѣба да задѣржамы чуждо нѣщо, защо то е неправедно, а неправедно-то не е благословено; и кой то задѣржя чуждо нѣщо, навличя на себе си гнѣвъ Божій.

Трѣба еще и кога то купувамы, продавамы или размѣнявамы нѣщо, да отбѣгвамы отъ сѣка лукавщина, лихость и измама; продавачи-тѣ не трѣба да искатъ двойна цѣна отъ купувачи-тѣ, кога ги ви-